

Post Info

INFORMATIVNI TJEDNIK HRVATSKOG SINDIKATA POŠTE

OPTIMIZIRANJE

Poslodavac sustavno provodi optimiziranja raznih vrsta, a već dulje vrijeme, optimizira broj potrebnih radnika opće dostave iliti poštara. Optimizira se (čitaj: smanjuje se) broj izvršitelja onih dana u mjesecu kada po iskustvu ili po procjeni optimizatora nisu tzv. vršni dani pa bi to, valjda, trebalo biti ok!?

Stvarnost je ipak malo drugačija nego su to suhoparne brojke i tablice na papiru na temelju kojih se optimiziranje provodi. Naime, iskustvo govori da optimiziranje, pogotovo kada je samo

sebi svrha i pri tom ne uvažava realne okolnosti, vrlo često dovodi do preopterećenja ionako preopterećenih poštara, da se negativno odražava na opterećenje operatera u poštanskim uredima, što nerijetko ima loš utjecaj na kvalitetu naše cjelokupne usluge.

U zadnje vrijeme svjedočimo i uvođenju radne subote, ovo se pak radi u danima pojačanog prometa, tzv. vršnim danima. Iako je Poslodavac donio Odluku o plaćanju prekovremenih sati, kad se za to ukaže prijeka potreba, nisu baš svi rukovoditelji skloni to uvažiti i korektno obračunati prekovremeni rad. Kada se radi o korektnom plaćanju radnika, ima onih „savjesnijih“, pa ti gledaju ušparati koju kunu, ali na kome? Na radnicima, naravno. Potpuno smo sigurni da istim tima, kada bi se radilo o njihovim plaćama, savjesnost i šparnost nikako ne bi bili prioritet.

Poznato je kako forsiranje automobilskeg motora u visokim okretajima cijelim putem, nikako nije dobro za motor i da će mu takav režim rada skratiti vijek trajanja i vrlo vjerojatno prouzročiti ozbiljne kvarove. Uz to, za dobar i dugotrajan rad, motor zahtjeva što kvalitetnije, a time i skuplje ulje. Preneseno na ono o čemu ovdje pišemo, dobro bi bilo da oni koji „jašu“ na beskrajnoj i beskompromisnoj optimizaciji, osvijeste realnost da radnik ne može konstantno biti „na visokim okretajima“ jer će mu se dogoditi isto što i onom preforsiranom motoru, kratak vijek trajanja i ozbiljni kvarovi. Istovremeno, a naročito u aktualnim okolnostima, radnicima je nužno osigurati ljudsku i primjerenu komunikaciju, dužno poštovanje, potrebnu opremu za rad i plaću od koje može dostojno živjeti.

USMENO – PISMENO

Kako je u posljednje vrijeme zabilježen svojevrsni „tsunami“ usmenih naloga, naredbi i instrukcija, želimo podsjetiti na sljedeće.

Hrvatska pošta je sustav koji je uređen po svim pitanjima (što god tko mislio o tom) i niti jedna ozbiljna promjena u radu i organizaciji rada niti išta slično, ne može biti predana usmenim putem. Iako je tomu tako, pojedinci iz neznanja, straha, nesnalaženja ili tko zna čega, od nadređenih primaju usmene naputke i prema njima se ponašaju/rade. Iako smo sasvim sigurni da će pojedinci (već po pravilu), našu gore izrečenu tvrdnju shvatiti pogrešno, ona je u osnovi više nego dobronamjerna, a odnosi se na preporuku da za svaki usmeni nalog, radnik ima pravo zatražiti pisani i potpisan od strane nalogodavca. Svjedočimo dulje vrijeme tome da se, kad ozbiljno zaškripi, kad se dovede u pitanje tko je što rekao, naredio, naložio ili pak nije, u konačnici za negativne posljedice „usmene predaje“, u pravilu deblji kraj izvuku oni najranjiviji, operateri, poštari, djeljači...

SUVIŠNO

Iako ova tema možda i ne bi trebala biti tema u našem glasilu, ipak drugog puta za skrenuti pozornost na ovaj problem ne nalazimo, pogotovo zato što nas na njega upozoravaju naše kolegice i kolege. Dakle, radi se o prozivanjima operatera u poštanskim uredima, posebno onima koji sa korisnicima usluga rade do 17 sati svakodnevno.

Takve poštanske urede se vrlo često, gotovo redovito poziva i maltretira sa upitima, zašto imaju prekoračenje blagajničkog maksimuma!? Dakle, da nije žalosno, bilo bi smiješno! Iako prozvani operateri u PU pokušavaju pojasniti problem, čak i nacrtati, uspjeh je za sada izostao.

Konačno da pojasnimo potrebu ovog pisanja. Možda je ovo jedini način i put da se onima koji ne razumiju ili ne žele razumjeti, pojasni problem. Dakle, poštanski uredi koji sa korisnicima rade do 17:00 sati, problem sa otpremom suviška stvara ranija razmjena zaključka. Nakon otpreme zaključka, u kojemu bude i suvišak, obično slijedi razduživanje poštara, koji predaju i određena novčana sredstva, a uz to operateri obavljaju i usluge korisnicima. Između ostalog, ti korisnici imaju potrebu platiti račune, pa se stanje blagajne mijenja, često na veće iznose i evo ti prekoračenja blagajničkog maksimuma. I to je to, vrlo jednostavno!

Uostalom, uz današnja informatička rješenja i mogućnost uvida u sve poslove i transakcije svakog ureda, u realnom vremenu, zar je doista problem utvrditi zašto je i kako nastalo prekoračenje blagajničkog maksimuma?

DOK SU U PANDEMIJI BOGATI POSTALI BOGATIJI, U EKSTREMNO SIROMAŠTVO POTONULO 100 MILIJUNA LJUDI

Najbogatijih 10 posto ljudi u svijetu povećalo je bogatstvo u pandemiji koronavirusa i sada su vlasnici više od polovine svjetskog bogatstva, pokazalo je istraživanje pariškog Laboratorija za nejednakost u svijetu. Milijarderi su u 2020. godini povećali svoje bogatstvo najviše otkada je organizacija počela objavljivati izvješća, utvrdila je skupina ekonomista koju je okupio poznati francuski ekonomist Thomas Piketty.

Istodobno je 100 milijuna ljudi potonulo u ekstremno siromaštvo, pokazalo je godišnje istraživanje Laboratorija o nejednakosti u svijetu. Plaćeni dopusti i beneficije u bogatijim zemljama u pandemiji odigrali su ključnu ulogu, sprječivši da još više ljudi ne potone u siromaštvo. Siromašnije zemlje nisu imale resurse za podizanje prihoda i očuvanje radnih mjesta, ističu u Laboratoriju.

Najbogatijih deset posto sada ostvaruje 52 posto globalnog prihoda, a siromašnija polovina stanovništva samo osam posto, navodi BBC zaključke izvješća.

“Dok je bogatstvo milijardera poraslo za više od 3.600 milijardi eura, još sto milijuna ljudi pridružilo se ekstremno siromašnima”, rekao je sudirektor Laboratorija za nejednakost u svijetu Lucas Chancel, napomenuvši da je ekstremno siromaštvo prethodnih 25 godina bilo u padu.

Izvješće je pokazalo da je prosječna odrasla osoba ove godine zaradila 16.700 eura i da posjeduje imovinu prosječne vrijednosti 72.900 eura. Pojedinaac iz redova 10 posto

najbogatijih zaradio je pak 87.200 eura, a onaj iz siromašnije polovine populacije samo 2.800 eura.

Siromašniji gotovo i nemaju imovine, zaključuju u Laboratoriju za nejednakost u svijetu. Udio žena u ukupnom globalnom dohotku od rada bio je manji od 35 posto i uvećan je za pet postotnih bodova u odnosu na 1990. godinu, ali govori u prilog tvrdokornoj neravnopravnosti s muškarcima.

Zemlje su u proteklih 40 godina postale znatno bogatije, a njihove vlade znatno siromašnije, utvrdili su u Laboratoriju. Tako je u bogatim zemljama udio bogatstva u vlasništvu državnog sektora blizu nule ili je negativan, što znači da je bogatstvo u cijelosti u privatnim rukama, tumače.

Europa je regija s najnižom razinom nejednakosti u svijetu, utvrdili su u Laboratoriju, izračunavši da 10 posto najbogatijih ima 36 posto udjela u ukupnom prihodu.

Najviša je razina nejednakosti zabilježena u sjevernoj Africi gdje je 10 posto najbogatijih imalo 58 posto udjela u ukupnom prihodu.

Kako bi se nejednakost ublažila, ekonomisti pozivaju na “skromni progresivni porez na bogatstvo globalnih multimilijunaša” radi redistribucije i predlažu strože mjere suzbijanja utaje poreza.

“S obzirom na veliku koncentraciju bogatstva skromni progresivni porezi mogu generirati značajne prihode za vlade”, istaknuli su.